

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam I. Pet. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

rant tranquillitatem his maximè, qui in his rudimentis sunt ante imbuit
Dominus igitur Iesus Christus filij charissimi, det nobis omnibus, confer-
uet, & indes augeat suam pacem. Qui cum Patre & Spiritu sancto est be-
nedictus in secula, Amen.

DOMINICA I. POST OCTAVAS PASCHAE.

Epistola, prima Beati Petri secundo.

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius. Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. Qui cum malediceretur, non maledicebat. Cum pareretur non comminabatur: tradebat autem iudicanti se ipsum. Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccati mortui, iustitia vivamus: cuius liuore sanati estis. Eratis enim sicut oves errantes, sed conuersi estis nunc ad pastorem & episcopum animarum vestrarum.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

AD imitationem nos hortari cupiens Christi beatus Petrus Apollolus, ob oculos nostros eiusdem statuit passionem. Nihil enim adeo nos ad imitationem Christi extimulat, quam eius passionis contemplatio. Illuc igitur nos inuitat, quo fructum illius capiamus. Itaque dicit Christus passus est pro nobis, vel vt peccata nostra nobis auferret, quomodo Ioannes dicit, *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi:* Vel vt Deo nos Patri reconciliet. Cum enim adhuc inimici effemus, reconciliati sumus Deo per mortem eius: Vel vt gratia sua nos iustificet, ducens nos vt dux & legitur noster per vias iustitiae, quo ipse praecursor pro nobis introiit in aeternam haereditatem. Ideo sequitur, & dicit beatus Petrus: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, & imitandi praemonstrans formam, iuxta quam sequamini vestigia eius. Cuiusmodi, inquis, reliquit nobis exemplum CHRISTVS? Nempe tribulationum, non deliciarum, contumeliarum, flagellorum, dolorum, opprobriorum, spinarum, crucis, vulnerum ac mortis. Exemplum nobis reliquit humilitatis, patientiae, mansuetudinis, vt sequamur vestigia eius per viam, qua praecessit nos. Qui enim dicit se in Christo manere, debet sicut ipse ambulauit, & ipse ambulare. *Qui peccatum non fecit.* Neque enim vt Deus peccare potuit, & homo ab exordio incarnationis suae tanta est confirmatus gratiarum plenitudine, vt nequè nulli subiacere posset peccato. Nec est inuentus dolus in ore eius. Quod a discipulorum suorum quoque testimonio probatum est, dicentium? *Magister, scimus quia veraces es & viam Veritatis doces.* Qui cum malediceretur à Iudeis, dicentibus illum daemone habere, & in principe daemoneum accipere daemona, potatorem esse vini & voracem, non maledicebat, sed pro malis bona, pro maledictione reddidit eruditionem & benedictionem. Siquidem in passione tanquam agnus coram tondeute se obmutuit.

Cum pareretur, non comminabatur occisoribus suis, quin potius pro eis ardentem ad Patrem orauit. Tradebat autem iudicanti se iniuste. Siquidem ex timore humano Pilatus, quem innocentem sciebat, & saepius pronuncia-

Ioan. 1.
Rom. 5.
Eph. 1.
Hebr. 6.

Ioan. 1.

Matth. 20.
Matth. 21.
Luc. 11.
Matth. 21.

Eph. 1.

uerat, i
quem i
se iudic
hominu
sum, qu
endum
morte n
retexol
quoque
peccatis
riantur
peccatu
dicit, qu
tunc in
quidem
mus. Il
luit. Ille
citur, pe
conuerti
fidem &
rum vest
estote su
iuxta al
dillime
ipsum of

Ego
no
dib
suam ois
Neque er
dumitat
inueniet
ram, &
clandi, at
for bonu
zer ac so
flum, cu
solum ef
ere aut f
patoribu
stiuens i

Ego

VI

uerat, iniuste morti ad iudicauit. Iudæi quoque eum mortis iudicauerunt, atque inuis impo-
 ratis à Pilato, ut damnaretur, extorserunt. Tradebat autem
 se iudicanti iniuste, quia patienter tulit, nihil resistens, sed permittens in se
 hominum malitiam, crudelitatemque sentire. Tradidit præterea semetip-
 sum, quomodo scriptum est: Tradidit in mortem animam suam, ad obedi-
 endum placendumque Patri, qui propterea illum misit in mundum, ut sua
 morte mundum reconciliaret. Qui peccata nostra pertulit, quæ non rapue-
 rat exoluens, in corpore suo super lignum crucis extenso. Quomodo Esaias
 quoque prædixerat: *Dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrarum*, ut nos
 peccatis mortui iustitiam viuamus, id est, ut peccata nostra in nobis ita mo-
 riantur, ut ne vitia passionestque malæ quidem in nobis manifestentur, unde
 peccatum adhuc in nobis vitæ deprehendatur, sed serui inueniamur iu-
 dicio, quæ vitam suam in nobis manifestet. Ita que quoniam omnium por-
 tavit iniquitates, sicut ovis ad occisionem ductus, ideo pro nobis doluit. Et ipse
 quidem vulnerabatur propter peccata nostra: nos verò eius liuore sanati su-
 mus. Ille pro nobis peccatorum nostrorum poenas qui peccatum non fecit,
 luit. Ille soluit, nobis parcitur. Quia disciplina pacis nostræ, qua nobis par-
 citur, peccata tamen puniuntur super eum. Eratis autem aliquando ante
 conuersionem, sicut oves errantes, gradientes per abrupta vitiorum: sed per
 fidem & charitatem nunc conuersti estis ad pastorem & episcopum anima-
 rum vestrarum, Dominum puta Iesum, qui pascit animas & corpora nostra,
 esseque super nos vigilat, dum visitat nos. Quamobrem vocatur episcopus aut
 iuxta aliam literam visitator. Nam & in epistola ad Hebræos à Paulo re-
 ditissime vocatur sacerdos & pontifex, qui non hostias & munera, sed semet-
 ipsum obtulit pro nobis Deo.

Luc. 22.
 Matth. 26.
 Marc. 14.
 Esai. 53.
 Ioan. 1.
 Esalm. 54.

Esai. 53.

Ibidem.

Ibidem.

Heb. 4. 5. & 8.

EXEGESIS EVANGELII EIVSDEM
 Dominica, Ioannis X.

Ego sum pastor bonus. Verba sunt hæc Christi de seipso loquentis, & ad
 nostrum profectum se laudantis. Qui enim laudibus non eget, nec lau-
 dibus sit sublimior aut maior, seipsum turo laudare potest, quo nobis
 suam ostendat maiestatem atque perfectionem. Verum nobis hoc non licet.
 Neque enim Christi omnia sunt nobis imitanda, præsertim ea quæ illi ex
 diuinitate conueniunt. Aut enim præteritam suam vitam cogitat homo, &
 inueniet plangendi atque dolendi nimiam materiam, aut meditatur futu-
 ram, & inueniet causam timendi. Nusquam igitur causa est seipsum lau-
 dandi, aut alienis consentiendi laudibus. Dicit itaque Dominus: *Ego sum pa-
 stor bonus*. Occasionem ad hæc verba veniendi narrat Ioannes, quod ante di-
 xerat se ostium ouilis, & pastorem solum intrare in ouile ouium per o-
 stium, cuius est voluntas seruare oves. Nam si per ostium non intrat, mani-
 festum est eum esse non pastorem, sed furem: cuius est studium, non oves pas-
 cere aut fouere, nec ouium bonum querere, sed proprium. Deinde cunctis
 pastoribus seu prælatis & animarum rectoribus seipsum in exemplum con-
 stituens in hæc verba quæ proposui, sermonem continuans, ait:
 Ego sum pastor bonus.

Laudibus que
 nemo pro-
 priis conien-
 tite debeat.
 Ioan. 10.

